

Contradiccions aparents

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Francesc Sellés (*correcció lingüística*),
Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alza-
mora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier
Bru de Sala, Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí
Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria
Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira,
Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep
Ramonedà, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep
Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro,
Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Diez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol,
Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T.
Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans,
Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies,
Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles
Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez,
Dani Gómez (*País Base*), Andreu Gomila, Gani Jakupi,
Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià,
Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont,
Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel,
Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: Jordi Play.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.
Aldaa (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímich, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

El nou curs escolar comença amb una sèrie greu de mancances i imprevi-
sacions conseqüència directa de les restriccions pressupostàries que han
aplicat en l'àmbit educatiu els governs de Catalunya, el País Valencià i
les Illes Balears. Des d'EL TEMPS ja hem analitzat la situació general en
tots els territoris. Aquesta setmana, però, aprofundim en un altre front en el mateix
sector: el de la presència del català. Una presència molt desigual. A Catalunya, on
la immersió lingüística és un fet de fa tres dècades, el govern d'Artur Mas i tota la
comunitat educativa han de fer front a ofensives successives que encadenen grups
de pares, pseudoplatformes socials i partits polítics per aconseguir que el castellà
torne a les aules com a idioma vehicular. A les Balears, el govern de José Ramón
Bauzá ha trencat aquest mateix sistema apel·lant a la "lliure elecció lingüística" i, a
partir d'aquest curs, els alumnes quedaran segregats en dues línies, tot i que la gran
majoria de pares hagi triat l'opció catalana. Al País Valencià el govern d'Alberto
Fabra ha suspès el desenvolupament de la llei d'Ús i Ensenyament del Valencià.
Això vol dir que el programa d'immersió lingüística queda liquidat tal com s'ente-
nia fins ara i que el d'incorporació progressiva es generalitza però perd intensitat.

Totes aquestes decisions, preses en un territori o en un altre, evidencien grans
contradiccions en política lingüística i educativa. Grans contradiccions, no cal
dir-ho, que afecten el Partit Popular, que en alguns llocs –com ara a Catalu-
nya– demana "llibertat d'opció lingüística" i en uns altres treballa tant com pot
per contrarestar-la –sempre, no cal dir-ho, que la conseqüència de l'aplicació
d'aquesta llibertat acabe afavorint el català. El resultat és que a Catalunya com a
oposició i al País Valencià, a les Balears o a Aragó, des del govern, el PP només
es mou amb una idea fixa: tolerar certs graus de normalització a l'escola sempre
que siguin inevitables i que no destorben el predomini del castellà, que és més
accentuat allà on la sensibilització és menor. En aquest darrer extrem se situa el cas
aragonès. El govern de Marcel·lí Iglesias va impulsar finalment, després d'anys
de discussió, una llei de llengües que va suposar el reconeixement del català com
a tal i la possibilitat que els alumnes l'estudiaren voluntàriament a les aules. Ara
el nou govern del PP ja ha anunciat una reforma que pretén denominar la llengua
"aragonès oriental" i que podria debilitar encara més la seua presència als centres
d'ensenyament. Siga com siga, doncs, i malgrat les aparents contradiccions, el PP
no ha deixat de treballar mai amb un objectiu bàsic: l'hegemonia del castellà.

Als nostres lectors

Aguirre i Barberà

La dimissió –encara inexplicada– d'Esperanza Aguirre
deixa Rita Barberà sola. Aguirre i Barberà eren les dues
grans dones –els dos grans tòtems– del PP en política
espanyola. L'alcaldeessa de València està des de l'any
1991 al consistori i, de fa un cert temps, es multipli-
quen els rumors sobre el seu cansament. Acompanyarà
en l'adéu l'alcaldeessa de València a la presidenta de
Madrid? Qui la podria substituir? Víctor Maceda analitza
aquesta eventualitat, que cada dia cobra més cos.
En aquest número d'EL TEMPS Miquel Payeras repassa

també els fets que convertiran Malloca en l'abocador d'Europa. Una pretensió
que no sembla compatible amb la vocació turística que fins ara havia definit
l'economia de l'illa. I igualment publiquem un reportatge de *Der Spiegel* que ana-
litzava la posició d'Angela Merkel sobre Grècia. La cancellera alemanya s'oposa a
l'exclusió grega de l'euro, una eixida que molts altres exigeixen a Alemanya.